

**OPENING
CEREMONY
OF
COUNSELING
OFFICE
FOR
THE
VISUALLY
IMPAIRED**



**LỄ RA MẮT
PHÒNG
DỊCH VỤ
HỖ TRỢ
CHO
NGƯỜI
KHIẾM THỊ**

- Quỳnh Anh -

“Whoever you are, in any position, under any circumstance, you always have a right to choose to have a happy life.” – was a message of the opening ceremony of the counselling office for the visually impaired of Nhat Hong Center for the Visually Impaired on November 11st, 2018, at Bui Phat parish’s meeting hall. Nhat Hong center has been working hard on their

(Continued on page 3)

“Cho dù bạn là ai, ở địa vị nào, trong hoàn cảnh nào, bạn cũng đều được quyền lựa chọn để có một cuộc sống hạnh phúc”- là thông điệp mở đầu cho buổi ra mắt Phòng Dịch Vụ Hỗ Trợ cho Người Khiếm Thị của Trung Tâm Khiếm Thị Nhật Hồng ngày 11.11.2018 vừa qua, tại Hội trường Giáo xứ Bùi Phát, Q.3. Với mong muốn mang đến cuộc sống hạnh phúc và ổn

(Xem tiếp trang 3)

IN THIS ISSUE

NỘI DUNG

Opening Ceremony of Counseling Office ...	1
First-Year College Student	5
Mid-Autumn Festival	6
President’s Message	8
Overcome the Darkness	10
Sharing My Thoughts at Public School	11
A Normal Dream	12
The Road of Hope	13
A Little Star	15

Lễ Ra Mắt Phòng Dịch Vụ Hỗ Trợ...
Năm Đầu Tiên Đại Học
Tết Trung Thu
Tâm Thư Của Giám Đốc
Vượt Qua Bóng Tối
Cảm Nghiệm Khi Đi Học Trường Hòa Nhập
Một Giác Mơ Bình Thường
Con Đường Hy Vọng
Một Ngôi Sao Nhỏ

The Blind Vietnamese Children Foundation is a non-profit organization that supports health, education, and career development programs that enhance the quality of life of visually-impaired children residing in Vietnam.

“Blind Vietnamese Children Foundation” là một tổ chức bác ái bất vụ lợi hỗ trợ các chương trình sức khỏe, giáo dục và huấn nghiệp nhằm nâng cao đời sống cho các trẻ em khiếm thị và khuyết tật ở Việt Nam.



THE BVCF IS A MEMBER OF
INDEPENDENT CHARITIES OF AMERICA



Blind Vietnamese Children Foundation

Together we make a brighter day!

Board of Directors

Rev. Tuan V. Hoang, *President*
Desta Marie White, *First Vice President*
Angela Huyen Nguyen, *Second Vice President*
Viet Q. Ho, C.P.A., *Treasurer*
Eddy Nguyen, *Secretary*

Board of Advisors

Catherine Collins
Meggie Ho
Susanna Merrimee
Diep Nguyen, Esq.
Phuong H. Nguyen
Gia V. Pham
Rev. Michael C. Pham
Oai Q. Pham
Diane Wormsley, Ph. D.

The Bridge/Nhip Cầu
Volume 18, Number 2, December 2018
The Bridge is published bi-annually
by the

Blind Vietnamese Children Foundation
1045 Sloat Blvd.
San Francisco, CA 94132-1345
(415) 713-2481 Toll Free: (888) 877-0736
Fax (888) 812-9085
Email: info@bvcf.net

*Issues are free to donors and friends of the BVCF.
Previous issues available on the Foundation Website
www.bvcf.net*

Editorial Staff

JoAnn Norris, *Editor*
Sister Anne Nhan Nguyen
Huong Nguyen
Tracey Tran

Founded 2000 - Inspired by Sr. Anne Nhuong T Nguyen, LHC

Opening Ceremony... (Continued from page 1)

mission in supporting the visually impaired with their available staff resource. In order to improve their service with higher quality and more effectiveness, with the support of the sisters of Thu Duc Congregation of Lovers of the Holy Cross and that of organizations and private donors, Nhat Hong officially opened a counselling office at 18, Xo Viet Nghe Tinh Street, 19th Ward, Binh thanh District, Ho Chi Minh City.

At the ceremony were: the Sister Superior of Thi Nghe Home for the Blind, Sister Superior of Bui Phat convent, and Sister Director of Nhat Hong Center for the Blind, other sisters, teachers and about 60 students with vision problems from different schools and agencies.

To open, Sister Phuong Anh, who was assigned as head of the office, introduced the office's functions and mission as the following: (1) Seeking assistive technology and writing usage manuals to introduce the apps to the visually

impaired group in Vietnam; (2) Developing new apps to improve the life of the visually impaired; (3) Holding online or face to face lessons on topics like sciences, English, and soft skills; (4) Translating and writing learning and teaching materials.

Then, the counselling team of the three areas made an inaugural speech on the three areas: Tri Tinh Nguyen, Psychology bachelor from Pedagogy University, responsible for psychology and education, Anh Minh Duc Nguyen, majors in Special Education in Australia, responsible for assistive technology, and Sr Phuong Anh Au, Psychology bachelor of Van Hien University, in charge of career counselling and job connection. Along with these three key persons, there are also

**Lễ Ra Mắt...** (Tiếp theo trang 1)

định hơn cho người khiếm thị, Trung Tâm đã luôn hết mình hỗ trợ bằng nguồn lực sẵn có. Giờ đây, để việc hỗ trợ được tốt hơn, mở rộng hơn và hiệu quả hơn, với sự nâng đỡ của quý sơ Hội Dòng Mến Thánh Giá Thủ Đức, sự hỗ trợ của các tổ chức, đơn vị và quý vị ân nhân, sau một thời gian chuẩn bị, Trung Tâm đã cho ra mắt Phòng Dịch Vụ Hỗ trợ cho Người Khiếm Thị tại địa chỉ 18 Xô Viết Nghệ Tĩnh, phường 19, Quận Bình Thạnh, TP. HCM.

Tham dự buổi ra mắt, có sự hiện diện của quý dì Hội Dòng Mến Thánh Giá Thủ Đức: Dì Anna Phụ trách cộng đoàn Thị Nghè, Dì Maria Phụ trách cộng đoàn

Bùi Phát, Dì Tê-rê-sa Giám đốc Trung tâm bảo trợ khiếm thị Nhật Hồng, quý chị em trong Hội Dòng, các thầy cô cùng sự tham gia của sáu mươi bạn trẻ khiếm thị đến từ các trường và đơn vị khác nhau.

Mở đầu buổi ra mắt, Nữ tu Tê-rê-sa Phuong Anh, người phụ trách phòng tư

vấn, giới thiệu về những hoạt động cũng như mục đích của Phòng Dịch Vụ Hỗ Trợ Người Khiếm Thị: Phòng chuyên tìm hiểu những công nghệ trợ giúp sẵn có và soạn thảo tài liệu hướng dẫn nhằm phổ biến những tiện ích này đến cộng đồng người khiếm thị Việt Nam, cũng như phát triển các ứng dụng và thiết bị mới góp phần nâng cao chất lượng cuộc sống của người khiếm thị. Bên cạnh đó, còn có các hoạt động tổ chức giảng dạy trực tiếp và trực tuyến như: dạy kèm các môn tự nhiên xã hội; dạy tiếng Anh, tin học và các kỹ năng mềm; biên dịch, soạn thảo các tài liệu hỗ trợ giảng dạy và học tập. Tiếp đến, Phòng DVHT ra mắt đội ngũ tư vấn viên hỗ trợ trong 3 lĩnh vực: Thầy Nguyễn Trí Tinh, cử nhân Tâm lý trường Đại học Sư Phạm, ngành

(Continued on page 4)

(Xem tiếp trang 4)

Opening Ceremony... (Continued from page 3)

three other members who work on Saturday, Xung Van Nguyen, Linh Van Nguyen, and Tuan Viet Nguyen. Each person explained their assistance.

Following the ceremony, the team held a workshop on soft skills for the visually impaired with the presentation of Mr Minh Trong Tran, master, director of HD_LEADMAN, Leadership and Management Science Research Institute – Leadman SRI. The topic was SEEKING HAPPINESS IN LIFE. The workshop addressed fruitful messages and experiences for the participants. It is the hope that the workshop would inspire the participants with a strong spirit and positive motivation to use good things that will bring happiness to their lives. After the workshop, the visually impaired had an opportunity to meet and interact with others during refreshments. The opening ceremony of the counselling office ended with good results.

With an intensive plan toward assisting the visually impaired population in Vietnam, we would like to express our wish to become your reliable companions. Please contact us at the following numbers during working hours from 7:30 am to 4:30 pm from Monday to Saturday.

*Psychology and Education: 0858 418 331

*Assistive technology: 0922 931 655

*Career counselling and job connection: 0362 474 943 or email and Facebook tuvankhkiemthi@gmail.com.

Thank you very much. May Our Lord accompany and bless our work!

**Lễ Ra Mắt...** (Tiếp theo trang 3)

Tham vấn và trị liệu phụ trách về mảng tâm lý – giáo dục, Thầy Nguyễn Đức Anh Minh – ngành Giáo dục đặc biệt tại Úc, phụ trách mảng tư vấn công nghệ trợ giúp, cuối cùng là mảng hướng nghiệp và giới thiệu việc làm với sự phụ trách của Sơ Tê-rê-sa Âu Phương Anh – cử nhân ngành Tâm lý học, trường Đại Học Văn Hiến. Bên cạnh đó, thứ bảy hàng tuần trung tâm còn bổ sung thêm ba chuyên viên tư vấn công nghệ là thầy Nguyễn Văn Xứng, thầy Nguyễn Việt Tuấn, và thầy Nguyễn Văn Linh.

Kết nối với buổi ra mắt, chương trình kỹ năng mềm cho người khiếm thị được thực hiện với buổi chia sẻ chuyên đề từ Thạc sĩ Trần Minh Trọng, Giám đốc Trung tâm Phát Triển Nguồn Nhân Lực HD_LEADMAN, trực thuộc Viện Nghiên cứu Khoa học lãnh đạo và Quản trị Doanh Nghiệp. Với chủ đề: ĐI TÌM HẠNH PHÚC TRONG CUỘC SỐNG, buổi chuyên đề đã mang đến những thông điệp và trải nghiệm bổ ích cho các bạn trẻ khiếm thị tham gia hôm nay. Ước mong qua buổi chuyên đề, các bạn khiếm thị có thêm động lực và sức mạnh tinh thần, để tìm đến những giá trị tốt đẹp mang đến hạnh phúc cho cuộc sống của mình. Sau buổi ra mắt và chia sẻ chuyên đề, các bạn khiếm thị có cơ hội giao lưu gặp gỡ nhau với bữa ăn nhẹ ấm cúng. Buổi ra mắt Phòng Dịch Vụ Hỗ Trợ kết thúc tốt đẹp.

Với tất cả tấm lòng hướng về cộng đồng người khiếm thị Việt Nam, chúng tôi tha thiết mong muốn sẽ cùng đồng hành và trở thành người bạn đáng tin cậy của tất cả các anh chị và các bạn trong cuộc sống. Mọi chi tiết cần hỗ trợ xin liên hệ qua những số điện thoại sau, với khung giờ hành chính từ 7h30-4h30 các ngày thứ hai đến thứ bảy:

* Tâm lý – Giáo dục: 0858 418 331

* Công nghệ hỗ trợ: 0922 931 655

* Hướng nghiệp – giới thiệu việc làm: 0362 474 943, hoặc qua email tuvankhkiemthi@gmail.com, đó cũng là trang facebook hỗ trợ của chúng tôi.

Xin chân thành cảm ơn và gửi lời chúc sức khỏe đến tất cả mọi người. Nguyện xin Thiên Chúa đồng hành và chúc lành cho những kế hoạch tốt đẹp của chúng ta.

FIRST-YEAR COLLEGE STUDENT

My name is Danh Thi Bich Van. I'm twenty years old, a freshman of the University of Sciences and Humanities. Today I'd like to share my thoughts from when I first stepped into the university.



Everyone has a dream of going to college because it is the key for a bright future. So do I. My dream has now become true. It's a long way to go, and although it's just a beginning, I've learned a lot thus far. I meet new people and make new friends almost every day.

People who are coming from different provinces, studying different majors all treat me very well. They care about me, and always be there for me during hard times. They never mind sharing their food and water. I really feel their love for me. I realize that life is full of kindness indeed. I've been studying with enthusiastic and dedicated professors for two months. Although professors are not as close as my teachers in high school, they professionally deliver not only knowledge but also love, care, and expectations to their students. College is a place not only to enrich our knowledge, but also to obtain and acquire soft skills such as time management, presentation skills, and all valuable other skills for future references.

(Continued on page 6)

NĂM ĐẦU TIÊN ĐẠI HỌC

Con là Danh Thị Bích Vân. Năm nay con hai mươi tuổi và hiện đang là sinh viên năm nhất trường đại học khoa học xã hội và nhân văn. Hôm nay con xin được chia sẻ những cảm nhận của con khi bước chân vào giảng đường đại học.

Vào đại học có lẽ là ước mơ của rất nhiều người. Bởi đó như chìa khóa để mở ra cánh cửa tương lai tươi sáng. Con cũng vậy, từ lâu con đã ước mơ mình được đặt chân vào giảng đường đại học và giờ đây con đã thực hiện được ước mơ đó. Tuy chỉ mới đi qua một đoạn đường ngắn, nhưng con đã học thêm được nhiều điều bổ ích. Cứ mỗi ngày trôi qua, con lại quen được thêm nhiều bạn mới. Đó có thể là những người con chỉ gặp qua khi đi trên đường vào trường hay là những bạn học cùng khoa, cùng lớp.

Tuy mỗi người đến từ một vùng miền khác nhau, học một ngành khác nhau, nhưng con đều cảm nhận được những tình cảm mà các bạn đã giành cho con. Đó là sự quan tâm, giúp đỡ mỗi khi con gặp khó khăn khi đi trên đường, hay gặp rắc rối trong việc học hoặc những lần con nhận được những chiếc bánh, những chai nước của các bạn. Tuy đó chỉ là những hành động nhỏ, nhưng đã giúp con thấy ấm áp và giúp con hiểu rằng cuộc sống này vẫn còn nhiều tấm lòng nhân ái. Qua hơn hai tháng được học trên giảng đường, con đã được tiếp xúc với các thầy cô thật nhiệt tình và tận tâm.

Tuy các thầy cô không gần gũi, quan tâm như thời phổ thông, nhưng qua mỗi bài giảng trên lớp đã giúp con tiếp thu được nhiều kiến thức bổ ích, đồng thời còn cảm nhận trọn vẹn những tình cảm và cả những kì vọng mà thầy cô đã gửi gắm vào sinh viên chúng con. Giảng đường đại học không chỉ giúp con nâng cao kiến thức mà còn là nơi để con rèn luyện và học tập các kĩ năng quan trọng như kĩ năng quản lí thời gian, kĩ năng thuyết trình và là nơi để con rèn luyện sự tự tin và thể hiện bản thân. Những kiến thức mà con được tiếp thu, những kĩ năng mà con được trang bị chắc chắn sẽ là hành trang quý báu để con vững bước vào đời sau này.

Dẫu biết sẽ gặp nhiều khó khăn, trắc trở trong thời gian sắp tới (đặc biệt là khi đi sâu vào chuyên ngành), nhưng con sẽ cố gắng vượt qua khó khăn thử thách, vì con biết rằng bên con còn có gia đình, các dì, các thầy cô, bạn bè, có cả Cha và quý ân nhân là những người

(Xem tiếp trang 6)

Mid-Autumn Festival

Sister! How big is con Lân (Unicorn)? Is it ferocious? Does it bite children? Are the Moon Lady (Chi Hạng) and the Moon Man (Chú Cuội) in the fairy tale real? How big and bright is the Moon?

Those are the kinds of questions that visually impaired students in Mai Am Da-Lat would ask. The sound of Autumn festival drums makes everyone excited. All the students are so happy to experience this joyful event. However, they are not able to distinguish the meaning, and yet captured the beauty of con Lân, ông Địa (Buddha), Ông Trăng (The Moon), Chú Cuội và Chị Hằng.

That is the difference between visually impaired students and their normal eyesight friends. Normal sighted children use their eyes to observe things and can understand and feel the beauty of the sky, moon and stars. They can witness how beautiful a lion dance is. Normal sighted children can also tell if Chú Cuội và Chị Hằng are real or not.

In the last Mid-Autumn Festival, we gathered our members, the friar Apostolate of Prayer, the mobile

(Continued on page 7)



TẾT TRUNG THU

Dì ơi! Con Lân có to không Dì, nó có dữ không, nó có cắn con không? Chị Hằng Nga và chú Cuội có thật không Dì, ông Trăng to bằng cái gì và sáng thế nào hà Dì?

Đó là các câu hỏi của các em học sinh khiếm thị ở Mái Ấm Khiếm Thị Đà Lạt và còn nhiều các câu hỏi khác nữa. Tiếng trống tùng tùng tùng làm rộn rã lòng người lắm, các em vui mừng rộn ràng, các em cảm nhận được điều này. Còn con Lân, ông Địa, ông Trăng, chú Cuội và chị Hằng thì các em còn “lờ mờ” chưa phân biệt được rõ ràng, chưa cảm nhận được vẻ đẹp của nó.

Đó là sự khác biệt giữa các em khiếm thị và các em sáng mắt

bình thường. Các em sáng mắt chỉ cần dùng đôi mắt của mình để nhìn và quan sát một chút là có thể hiểu được và cảm nhận được vẻ đẹp của bầu trời, trăng sao và con lân múa đẹp như thế nào. Chị Hằng và Chú Cuội là có thật hay không.

Tết trung thu vừa qua chúng tôi kết hợp với anh chị, các thầy dòng Tông Đồ Cầu Nguyện, các di Dòng Đức Bà Truyền Giáo để cho các em được xem múa lân, được sờ, được chạm vào mắt, tai, mũi, sừng, miệng

(Xem tiếp trang 7)

First-Year College Student *(Continued from page 5)*

Knowing in advance that I will face many challenges (especially when I'll be studying major courses), and with the empathy, sharing, caring, support and guidance which my family, friends, Father, benefactors are giving me, I will overcome the difficulties. Challenges make me stronger and facing up to them is key. I believe facing up and overcoming challenges is a path to success. I have a dream of being a literature professor teaching blind students like me; as such, I can repay all the love that family, teachers, friends, and benefactors have been giving to me.

Năm Đầu Tiên Đại Học *(Tiếp theo trang 5)*

luôn dõi theo mỗi bước con đi. Con tin rằng với sự đồng cảm, sẻ chia, sự quan tâm và sự nâng đỡ, dìu dắt của tất cả mọi người, con sẽ vượt qua tất cả. Con hiểu rằng mỗi chông gai, thử thách sẽ giúp con trưởng thành hơn sau mỗi thử thách. Con cũng hiểu nếu vượt qua thử thách sẽ đến bến bờ vinh quang. Lúc đó, con sẽ có thể thực hiện được ước mơ của mình đó là trở thành một giáo viên dạy văn để giúp cho các bạn khiếm thị như con, và đền đáp những tình cảm mà gia đình, thầy cô, bè bạn và quý ân nhân đã giành cho con.

Mid-Autumn Festival (Continued from page 6)

Dame Mission to help the children experience a lion dance. They touched the Unicorn's eyes, ears, nose, horns, mouth, and tail. Especially, the children got to ride the Unicorn. Visually impaired children were also invited to dance, play drums, and play games with everyone. The children's curiosity about Chú Cuội và Chị Hằng were answered by associating with the topic "Vàng Trăng Chúa Ban"

(The Moon from God). The children were taught the difference between the full-moon event in August and other months. Furthermore, visually impaired children got to mingle with children from other Parishes to their show abilities through the songs, guitar, flute, drums. Most importantly, visually impaired children participated in a game where they received awards by answering questions. In other to come up with an answer, they had to touch and feel things around them. That is the difference of the children that I want to talk about.

Looking at the radiant faces and smiling ruddy lips of children from Mai Am Da Lat. I know they are happy, and excited. I think I do not need to answer questions they ask me at the very beginning about con Lân, chi Hang, and Chu Cuoi. They children have had the answers for themselves by their experiences in participating the event. They have understood the subject whole heartedly.

**Tết Trung Thu** (Tiếp theo trang 6)

và đuôi lân đặc biệt là cưỡi lân, và chính các em được nhảy múa lân cùng các Thầy, được đánh trống, được tham gia vào các trò chơi cùng với các dì và các thầy. Các em trả lời những câu hỏi của chú cuội và chị Hằng liên quan đến chủ đề "Vàng Trăng Chúa Ban" để các em tìm hiểu thêm về trăng rằm tháng tám khác với trăng rằm của các tháng khác trong năm như thế nào.

Đặc biệt các em được tham gia các buổi văn nghệ giao lưu với các bạn ở các giáo xứ khác thể hiện khả năng của mình qua các ca khúc, đánh đàn, thổi sáo, đánh trống và nhất là các em được tham gia lãnh thưởng trong phần thi trả lời câu hỏi lý ở nhà thờ chính tòa do Chị Hằng và Chú Cuội đưa ra. Các em khiêm thị

phải dùng đôi tai và đôi tay của mình để cảm nhận các sự vật xung quanh mình. Đó là sự khác biệt của các em mà tôi muốn nói tới.

Nhìn khuôn mặt rạng rỡ và nụ cười tươi thắm trên môi của các em cùng các bước chân nhảy nhót tung tăng của các em, tôi biết các em rất vui, rất phấn khởi và hào hứng nhất là tôi nghĩ tôi không cần phải trả lời câu hỏi ở trên mà chính sự trải nghiệm, sự tham gia, với cái chạm tay, cái sờ vào trống, lân, đĩa,... các em đã hiểu và cảm nhận được điều đó.

PRESIDENT'S MESSAGE

“Giving that will last forever!” Reflecting on this theme for this year’s annual benefit gala, on behalf of the Blind Vietnamese Children Foundation, I would like to express my sincerest thanks to all your incredible generous supports to the Foundation throughout the year 2018. Your generosity will last forever in the minds and hearts of our blind children and those who serve them.

Through your bountiful contribution the Foundation was able to complete “Thien Hoa Center for the Blind”, a new home for the blind in Bac Ninh, North Vietnam. Mr. Andre Prefonte, – a distinguished friend of the Foundation – with his company was able to remodel completely a building of Dalat Home for the Blind.

Sister Ann, Sister Dung and student Lan Anh were overwhelmed and grateful for your welcome to them at the fundraising events in San Jose, San Francisco, Dallas, Seattle and Phoenix. They represented almost 400 blind students who receive our support every year. Reading the articles written by our blind students in this newsletter, you have witnessed their happiness and gratefulness for our support.

Especially, thanks to the Sisters at Nhat Hong School, who not only care for the education and shelter for blind children. In addition, they have established a Counseling Office for the Visually-Impaired to support their psychological and mental health.

Year 2018 is coming to an end soon, but your giving will go beyond and last forever. Without your sacrifice these special children would not be as happy as they are now. Please continue to support the Foundation mission. Merry Christmas and Happy New Year!

TÂM THƯ CỦA GIÁM ĐỐC

“Giving that will last forever!” Reflecting on this theme for this year’s annual benefit gala, on behalf of the Blind Vietnamese Children Foundation, I would like to express my sincerest thanks to all your incredible generous supports to the Foundation throughout the year 2018. Your generosity will last forever in the minds and hearts of our blind children and those who serve them.

Through your bountiful contribution the Foundation was able to complete “Thien Hoa Center for the Blind”, a new home for the blind in Bac Ninh, North Vietnam. Mr. Andre Prefonte, – a distinguished friend of the Foundation – with his company was able to remodel completely a building of Dalat Home for the Blind.

Sister Ann, Sister Dung and student Lan Anh were overwhelmed and grateful for your welcome to them at the fundraising events in San Jose, San Francisco, Dallas, Seattle and Phoenix. They represented almost 400 blind students who receive our support every year. Reading the articles written by our blind students in this newsletter, you have witnessed their happiness and gratefulness for our support.

Especially, thanks to the Sisters at Nhat Hong School, who not only care for the education and shelter for blind children. In addition, they have established a Counseling Office for the Visually-Impaired to support their psychological and mental health.

Year 2018 is coming to an end soon, but your giving will go beyond and last forever. Without your sacrifice these special children would not be as happy as they are now. Please continue to support the Foundation mission. Merry Christmas and Happy New Year!

“Vision without action is merely a dream. Action without vision just passes of times. Vision with action can change the world.”

“Thấy mà không hành động thì chỉ là hảo huyền. Hành động mà quảng thì chỉ mất thời gian. Thấy mà hành động thì có thể thay đổi thế giới”



**Blind Vietnamese
Children Foundation**

PO Box 27036
San Francisco, CA 94127-0036
Tel: (415) 713-2481
Toll free (888) 877-0736
Fax (888) 812-9085
Email: info@bvcf.net
Website: www.bvcf.net



“THE ONLY BLIND PERSON AT CHRISTMAS IS HE WHO HAS NOT CHRISTMAS IN HIS HEART.”
“NGƯỜI MÙ DUY NHẤT CỦA LỄ GIÁNG SINH LÀ NGƯỜI KHÔNG CÓ LỄ GIÁNG SINH TRONG TÂM HỒN.”

- Helen Keller -



OVERCOME THE DARKNESS

My name is Nguyen Phuoc Thien, I am in 6th grade. I am currently enrolled at the middle school, Hoang Van Thu. I just started school this year. When I enrolled into school, I did hear from the upperclassmen telling me about the difficulties of learning with classmates who are not visually impaired like myself.

First stepping into middle school was a huge challenge to me. Now I must adapt to a whole new curriculum that is completely different from the old. When stepping into the new school, I saw plenty of new things that were strange to me. From something basic such as I was not familiar with the steps through the pathway. I took baby foot-steps that help me gradually past the intimidating huge schoolyard. At that time, a classmate came to help me and guide me to enter the classroom. I felt very nervous as I entered the class because everything was much different from my previous school which was solely for visually impaired student. Once in the classroom, I encountered more challenges as I could not read, and could not see the board. The teacher nicely arranged to seat me next to a normal eye sighted student who can help me to read the book and what is on the board. They classmate gladly helped me, and I really appreciate his help.

The difficulties did not stop there. During the learning process, I have more difficulty with English and Math subjects. Sometimes, I was overly bullied by other students. They would hit me and run away. Sometime my books also got hidden without me knowing who did it. I was very upset because I could not do anything to defend myself; therefore, I ignored the incident. I tried to forget all the sadness and thrived on because I knew there were many other people who loved me and still cared for me.

Besides all of the bullying and sadness, I want to thank everyone who had helped me to buy books



VƯỢT QUA BÓNG TỐI

Con tên là Nguyễn Phước Thiện, học sinh lớp 6 hòa nhập ở trường trung học cơ sở Hoàng Văn Thụ. Con mới chỉ ra học hòa nhập năm nay thôi. Khi con ra học hòa nhập cũng được nghe các anh chị thể hệ trước kể cho con nghe về những khó khăn, vất vả khi học cùng các bạn sáng mắt.

Mới đầu khi bước ra hòa nhập là một sự khó khăn thách đố lớn với con, nào là phải tập thích nghi với môi trường hoàn toàn mới và khác xa với môi trường cũ. Khi mới bước vào trường mới con thấy nhiều điều mới lạ, không biết đường đi nước bước. Con bước những bước chân nhút nhát rụt rè trên khoảng sân trường mênh mông bao la. Lúc đó, có một bạn cùng lớp đã đến giúp con xếp hàng và dẫn con đi vào lớp. Bước vào lớp, con hồi hộp, bỡ ngỡ vì lớp học quá đông không giống như những lớp thời cấp 1 con học ở trường khiếm thị phổ thông Nguyễn Đình Chiểu. Khi vào lớp học, những khó khăn ngày càng nhiều như con không đọc được bài, không nhìn thấy bảng. Cô giáo thấy vậy đã xếp cho con ngồi kế bên bạn sáng mắt. Con đã lấy hết can đảm để quay qua nhờ bạn đọc bài giúp mình vì mình không thể nhìn thấy chữ trên bảng. Bạn vui vẻ nhận lời và con cảm ơn bạn rất nhiều.

Những khó khăn không dừng lại ở đó. Trong quá trình học, con gặp khó khăn với môn tiếng Anh và môn Toán. Đôi lúc con còn bị các bạn chọc ghẹo cách quá đáng như đánh rồi bỏ chạy, hoặc giấu sách vở của con. Con rất giận và bực mình vì mình không làm được gì. Con lại cho qua, nén những nỗi buồn lại để tiếp tục cố gắng học vì con biết còn thầy cô và một số bạn cũng như quý sơ và quý ân nhân vẫn quan tâm thương và giúp đỡ con cách này cách khác.

Con cảm ơn quý ân nhân rất nhiều vì đã giúp đỡ con trong học tập như cho chúng con tiền mua sách vở, học bổng để chúng con có tiền đóng tiền học, mua dụng cụ học tập, tiền sinh hoạt và ăn uống.

(Continued on page 14)

(Xem tiếp trang 14)

SHARING MY THOUGHTS STUDYING AT PUBLIC SCHOOL

I'm Ngoc Diem. I'm 12 years old and in fifth grade at Tran Quang Co school. Summer has gone, and I'm now very excited and anxious looking forward to going back to school. Wondering how my teachers and friends are doing during summer, I miss them and hope that they'd have a wonderful summer as I did.

As expected, the first day of school finally arrived. I was so excited seeing my classmates. While catching up on so many interesting activities we've done during summer, Sister told me that I'd not be assigned in the same class I was in last year. I was disappointed and sad as soon as I knew the news.

The first few days were very difficult for me because I felt everyone was a stranger. However, I'm grateful for the assistance that my classmates have been giving me. They take me to my seat, dictate into my books, help me understand class lessons. Teachers and friends are very friendly and enthusiastic about providing me guidance. I'm grateful for all the support and the love. I'm studying hard to enrich my knowledge and not let people down.

The benefits of studying at the public school are not only a better academy, but also being able to blend into society. I feel happy and thankful going to school every day.



CẢM NGHĨ KHI ĐI HỌC TRƯỜNG HÒA NHẬP

Con tên là Ngọc Diễm, năm nay con 13 tuổi. Hiện nay con đang học lớp 5 trường Trần Quang Cơ. Sau những tháng hè nghỉ học rồi bắt đầu vào năm học mới. Con cảm thấy rất phấn khởi, hồi hộp và có nhiều câu hỏi thắc mắc cứ quanh quẩn trong đầu em. Con suy nghĩ không biết các thầy cô ra sao và các bạn sẽ như thế nào? Những câu hỏi đó cứ nảy ra nhưng lại không có câu trả lời để giải đáp.

Những ngày trôi qua cuối cùng thì cũng đến ngày mà con hằng thắc mắc. Có lẽ những câu hỏi ấy cũng sắp được trả lời, khi bước chân vào trường con nghe những tiếng la hét và những câu chào hỏi nhau. Không khí nhộn nhịp và cũng thật trong lành. Tiếng ve ngân nga trên những cành cây như chào chúng con sau những tháng hè nghỉ học, lúc ấy con gặp những bạn đã học cùng lớp với con và ngồi trên ghế đá trò chuyện, kể cho nhau nghe những tháng hè mình đã làm gì. Chúng con đang trò chuyện vui vẻ thì souer mà đã dắt con tới trường nói với con rằng con sẽ học lớp khác chứ không học lớp cũ với các bạn mà con đang trò chuyện nữa. Con nghe tin ấy xong con hơi buồn vì không học chung với bạn lớp cũ nữa.

Lúc bước chân vào lớp mới con hơi ngỡ ngàng vì chưa quen đường đi và các bạn trong lớp. Lúc ấy có một bạn giúp con đi vào chỗ ngồi, các bạn luôn giúp đỡ khi con đi chuyển và giúp con khi thầy viết bài trên bảng, khi con không đọc bài được thì bạn ngồi kế bên đọc bài dùm cho con chép vào. Mỗi giờ ra chơi các bạn thường tới nói chuyện và chơi trò chơi nhẹ với con. Các thầy cô và các bạn luôn tận tình những khi con gặp khó khăn. Con luôn biết ơn những người luôn quan tâm ân cần và giúp cho con cách này cách khác. Con sẽ cố gắng học thật tốt để không phụ lòng ba mẹ, thầy cô và những người đã dạy con về những kiến thức mới đẹp.

Những ngày học ở trường hòa nhập là những ngày giúp con tiếp thu kỹ năng đồng thời cũng giúp con hòa đồng với các bạn. Mỗi ngày được đến trường con thấy rất vui và hạnh phúc.

MỘT GIÁC MƠ BÌNH THƯỜNG

I, Hoàng Chi Mạnh, was born in 1999 in a very remote country where there was no school for the blind. I had never thought I would have a promising future. Fortunately, since I have been studying at Nhật Hồng, I have been taken care well by the Sisters. A bright future is waiting for me.

Beside studying general education, I also learn other subjects such as foreign language, music, computer, handcraft and acupuncture. At present, I am a junior at the Educational Center of Bình Thạnh. I try my best in studying so I can pass the exam to enter the economic college. I know it will be very difficult, but I believe that with all my effort and the support of the Sisters and everyone, my dream will come true.

My dream is that I will graduate and get a job for myself to help and support my family. I also wish that I will be able to help those who are blind like me to have a chance for education. Living at Nhật Hồng is my happy days. Although I have to face the difficulties that limit me by my being visually-impaired, I feel confident because I have a great support of everyone around me. I try to practice my virtues and enrich my knowledge.

I want to express my sincerest thanks to all of you – Father, Sisters and benefactors – for your sacrifice to help me and my friends. Wishing to all peace and joy!



A NORMAL DREAM

Con tên là Hoàng Chi Mạnh, sinh năm 1999, ở vùng thôn quê, không có trường học cho người khiếm thị. Con chẳng dám mơ ước gì về một tương lai tốt đẹp. Thật là may mắn, từ ngày được vào mái ấm Nhật Hồng, con đã các Di chăm sóc dạy dỗ chu đáo. Một tương lai sáng lạn đang chờ đón con.

Ngoài việc học văn hóa ở trường, con còn được học thêm các môn học khác như ngoại ngữ, đàn, tin học, thủ công và nghề bấm huyệt. Hiện nay, con đang học lớp 11 tại trung tâm giáo dục thường xuyên Bình Thạnh. Con quyết tâm học tập thật tốt để thi được vào trường đại học kinh tế. Con biết rất là khó khăn, nhưng con tin rằng với sự cố gắng của con cùng với sự giúp đỡ tận tình của các Di và tất cả mọi người, con sẽ làm được điều con mong ước.

Ước mơ của con là học thành công và có công ăn việc làm để tự lo cho bản thân và giúp đỡ gia đình. Con cũng mong ước sẽ có điều kiện để giúp đỡ những người có cùng hoàn cảnh như con được đến trường học tập. Những ngày tháng sống học tập tại mái ấm là những chuỗi ngày hạnh phúc đối với con. Tuy còn đó những

khó khăn do sự khiếm khuyết của bản thân, song được sự nâng đỡ ủi an về mặt tinh thần con cũng đã vượt qua những khó khăn và mặc cảm trong cuộc sống, tự tin hơn và cố gắng hơn trong học tập. Con cố gắng rèn luyện đạo đức cùng trau dồi thêm kiến thức.

Con xin gửi lời cảm ơn Cha, quý Di và quý Ân nhân đã hi sinh rất nhiều cho tương lai của con cũng như tất cả các bạn cùng hoàn cảnh với con. Con xin chúc mọi người được bình an và vui vẻ!

**“Kindness is the language
which the deaf can hear and the blind can see. ...”**

**“Sự ân cần là ngôn ngữ,
mà người điếc có thể nghe và người mù có thể thấy. ...”**

THE ROAD OF HOPE



My name is Hoang Minh Tri. I was born in 1991. I was not blind from birth as many of my peers in Nhat Hong home. I was born with normal vision like other kids. I found something was wrong with my vision when I was 11 years old in 6th grade. Because my family was in serious hardship, I did not receive any treatment until I got help from teachers and school. However, I received medical care for my eyes too late. I lost my vision. When I knew I had to live the rest of my light in the dark, I was totally devastated. I lost all my hope and trust in life. My childhood dream was also death. I tried to go school, but by the end of 9th grade I was unable to go any further. On top of my disability, my family was not able to afford me going to school anymore. I have to stop my education.

In 2014, I was supported both monetarily and with study equipment by Sister Van Nga, who was in charge of Nhat Hong home in Thu Duc district at that time. I was able to go back to school again. My dream once was death, now I came back to life. Sister always reminded and encouraged me to keep on trying. She helped me not to focus on my impairments but my education. Because of her effort and care for me, I wanted to show her my best ability. In 2016, I graduated from a community college of my home town in Bien Hoa. Sister Van Nga knew my dream of being a physician in traditional medicine. She arranged for me to live in Nhat Hong home in Binh Thanh district in Ho Chi Minh City, so that I could attend Le Huu Trac Traditional Medicine College and pursue my dream.

I encountered many difficulties in my new environment in Sai Gon. In mobility, I had problems with finding and learning the direction to move around the city by bus. In study, I had to catch up with the intense

CON ĐƯỜNG HY VỌNG

Con tên là Hoàng Minh Trí, sinh năm 1991. Con không bị mù bẩm sinh như các bạn khác trong mái ấm Nhật Hồng. Thuở nhỏ, con cũng có một đôi mắt bình thường như bao đứa trẻ khác cùng trang lứa. Khi 11 tuổi, lúc con vừa bước vào lớp 6, thì con mới phát hiện khả năng nhìn của mình bị suy giảm. Nhưng vì hoàn cảnh đó rất khó khăn nên con không được đi bác sĩ điều trị. Khi được các thầy cô trong trường giúp đỡ con mới có điều kiện đi khám và biết rằng con phải sống với đôi mắt tật nguyên này hết quãng đời còn lại của mình. Lúc ấy con vô cùng suy sụp, con mất hết niềm tin vào cuộc sống này, những ước mơ của thời thơ ấu từ đó cũng dần chết đi theo thời gian. Con cố gắng theo học tại trường đến hết lớp 9 thì con không còn khả năng để tiếp tục. Vì hoàn cảnh gia đình cũng như sự bất toàn về thân thể con phải tạm dừng việc học tập của mình.

Đến năm 2014 con được Di Vân Nga lúc ấy đang phụ trách tại mái ấm Nhật Hồng cơ sở tại quận Thủ Đức nhận và tài trợ cho con về tài chính cũng như về các thiết bị hỗ trợ trong học tập. Từ đó, con lại được đến trường học, những ước mơ đã chết nay lại sống lại mãnh liệt trong con. Di luôn khuyến khích và động viên con trong suốt quá trình học tập từ đó con đã quên đi những bất toàn của bản thân và ra sức học tập để không phụ lòng sự kì vọng của Di. Đến năm 2016, con hoàn thành chương trình học phổ thông tại khoa cơ sở cơ bản của trường cao đẳng nghề gần nhà con ở Biên Hòa. Để giúp con tiếp tục hoàn thành ước mơ của con Di Vân Nga đã chuyển con vào mái ấm Nhật Hồng tại quận Bình Thạnh, thành phố Sài Gòn để con theo học khoa Y Học Cổ Truyền tại Trường Trung Cấp Y Dược LÊ HỮU TRÁC, đây là một môn học con dự định từ trước cùng với sự định hướng của Di Vân Nga.

Khi vào Sài Gòn ở môi trường mới con gặp rất nhiều khó khăn trở ngại. Về đi lại, do thị lực kém nên việc đón xe buýt rất khó khăn. Về mặt học tập, ngành con theo học đòi hỏi sự nỗ lực rất nhiều. Về giao tiếp với xã hội, con lại có nhiều mặc cảm và thiếu tự tin khi tiếp xúc với người xung quanh. Nhờ sự giúp đỡ của các Di trong mái ấm về học tập các kỹ năng đi lại và về sử dụng các thiết bị cần thiết trong học tập, con đã dần thích nghi với môi trường sống mới và tự tin

(Continued on page 14)

(Xem tiếp trang 14)

The Road of Hope (Continued from page 13)

work of my major. In social life, I lacked confidence and lost my self-esteem. With the help of sisters, I gradually adapted with new life. I learned to be able to locate the direction and location, and to use assistive study equipment. I also gained my self-esteem and my confidence. Now Nhat Hong home is my second home where my close relatives are sisters and friends. My friends at this home are very nice and helpful when I encounter difficulties. However, the major that I am pursuing naturally is a difficult major itself. It is even more difficult for a visually impaired student like me. Besides my own effort and supporting of sisters, I need a lot of prayers. Please pray for me and all of us visually impaired students, so that we can overcome our obstacles and be successful in our study.

The day that I will be a traditional medicine physician is near. I am very grateful to Father, Sisters and all benefactors near and far, who have helped me and all the impaired vision children. I wish you happiness and full of God's blessing. I pray for your health and success so that you can continue helping and supporting us. I hope one day in near future I can meet you and say thank you in person.

Con Đường Hy Vọng (Tiếp theo trang 13)

về bản thân mình. Bây giờ, mái ấm Nhật Hồng là ngôi nhà thứ hai của con, nơi có các Di và các bạn là những người thân. Các bạn trong mái ấm cũng rất thân thiện và sẵn sàng giúp đỡ khi con gặp trở ngại. Dù con được mọi người thương yêu giúp đỡ và động viên, con vẫn còn những khó khăn vì ngành y con đang theo học chính nó đã là một ngành khó, cho nên nó lại càng khó khăn hơn đối với một sinh viên kém thị lực như con. Ngoài sự cố gắng của bản thân và sự trợ giúp của các dì, xin Cha cũng cầu nguyện cho con và tất cả các bạn trong mái ấm có đủ nghị lực vượt qua những khó khăn để hoàn thành tốt công việc học tập của mình.

Ngày con trở thành một Y sĩ y học cổ truyền sẽ không còn xa nữa. Con vô cùng biết ơn Cha, quý Di cũng như quý Ân nhân xa gần đã giúp đỡ cho con cũng như các bạn cùng hoàn cảnh trong suốt thời gian vừa qua. Con kính chúc Cha luôn luôn hạnh phúc và tràn đầy hồng ân của Chúa. Con cầu xin cho Cha và quý ân nhân có thật nhiều sức khỏe và thành công để có thể tiếp tục giúp đỡ chúng con thêm nữa. Con rất mong một ngày gần đây con có thể gặp được Cha cùng với quý Ân nhân để có thể trực tiếp nói lên lời cảm ơn của mình.

**“To be blind is not miserable;
not to be able to bear blindness, that is miserable.”**

**“Bị mù không có đau khổ;
không thể chấp nhận mình mù mới đau khổ.”**

Overcome the Darkness (Continued from page 10)

and provided scholarships so that I could have more money to pay school fees, buy school supplies, living and dining.

Furthermore, I want to thank the Audio book program for accompanying with me throughout my study journey. I might be blind, but my heart always shines. Visually impaired students like me always desire for a happy live. We want to contribute to the society as much as we can, just like normal people do.

Through the sentiments above, I promised to always strive for more. I will try to be better so that I don't disappoint my parents, teachers, as well as everyone who help me along my journey.

Once again, I would like to sincerely thank everyone who has accompanied me, loving and giving me more confidence in this life.

Vượt Qua Bóng Tối (Tiếp theo trang 10)

Con cũng muốn nói lên lời cảm ơn Thư Viện Sách Nói rất nhiều vì đã đồng hành với chúng con, cho con rất nhiều kiến thức và những món quà từ cuộc sống. Tuy chúng con mù nhưng trong trái tim con vẫn luôn sáng ngời, vẫn khao khát được sống hạnh phúc, cũng như được học thành tài để trở thành người có ích cho xã hội.

Qua những tâm tình trên, con cũng hứa sẽ cố gắng chăm ngoan hơn, học tốt hơn để đáp lại những gì mà cha mẹ dạy dỗ và không phụ lòng thầy cô đã ngày đêm miệt mài giúp con trau dồi kiến thức, đặc biệt là quý ân nhân xa gần đã tận tình giúp đỡ chia sẻ tinh thần cũng như vật chất để con yên tâm học hành.

Một lần nữa con xin chân thành cảm ơn tất cả mọi người đã đồng hành yêu thương con và cho con thêm niềm tin vào cuộc sống này.

A LITTLE STAR

Luu Le Bao Ngoc was born in 2009 in a very poor family in Dak Nong. Not as happy as other children, she was born blind. Her parents searched to send her to child care for disability children, but either she was refused for being unable to speak and perform self-care, or the cost was too expensive for her parents to pay the monthly fee. So, her parents had to keep her home. During the daytime, when her parents left home to work for their living, Ngoc was left home alone. She did not know what to do and not able to speak, so Ngoc slept the whole time. Therefore, at night Ngoc stayed up, yelling loudly. Every day for many years, her parents got home tired from working the whole day, but not able to sleep because of her yelling.

Luckily, in 2017, someone told Ngoc's parents about the Home for the Blind in Da Lat. Ngoc's mother made a phone call asking for her to be there. On September 12, 2017, Ngoc and her mom went to Da Lat city hoping that the Sisters would accept her. At first when learning about Ngoc's condition and situation, the sisters dreaded to take her in. At the end, the loving hearts won. Sisters welcomed Ngoc to the center. The first couple months were very challenging. Because Ngoc did not yet adapt to her new life, she still stayed awake at night, wandering around and yelling loudly, disturbing everyone's sleep. But with kindness and patience in guidance, the sisters gradually helped her to change and adapt to the new routine.

Now Ngoc is better with eating and sleeping. She can speak a couple of simple words. She knows to ask for meals, snacks, and a drink. She even can sing one sentence "who is coming to cherry blossom city". Everyone is very happy with her improvement. She also knows to fold her arms on her chest and bow her head to greet guests and say, "thank you" when someone gives her gifts. She has become friendlier to people. She likes holding hands and hugs. After many months of hard work caring and teaching Ngoc, now she can understand things and speak some simple words. This is the happiness of those who serve.



MỘT NGÔI SAO NHỎ

Em Luu Lê Bảo Ngọc sinh năm 2009 trong một gia đình rất nghèo Đăk Nông. Không được may mắn như những đứa trẻ khác, em sinh ra với đôi mắt mù lòa. Cha mẹ đã kiếm gởi em vào nhiều cơ sở khuyết tật, nhưng không chỗ nào nhận, vì em chưa biết nói và không có khả năng tự phục vụ. Có nơi muốn nhận em nhưng gia đình lại không có tiền trả hàng tháng. Vì thế cha mẹ em phải để em ở nhà một mình để đi làm thuê kiếm sống qua ngày. Ban ngày ở nhà một mình lại không biết nói biết làm gì nên Ngọc ngủ suốt. Ban đêm Ngọc lại thức không nằm yên còn la hét. Ba mẹ em đi làm cả ngày về mệt mỏi, lại không được ngủ yên vì em la hét, nhưng vẫn phải chịu đựng suốt mấy năm trời.

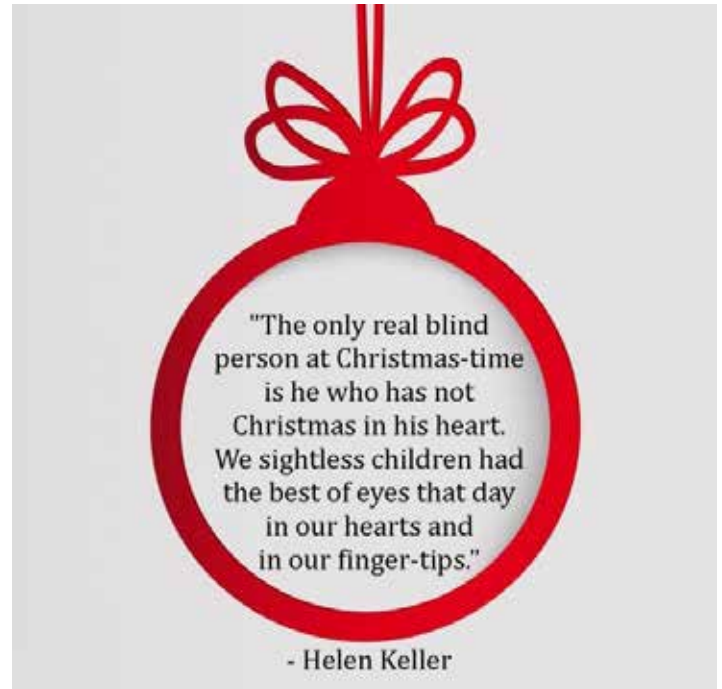
Thật may mắn, năm 2017 cha mẹ em đã được một người giới thiệu cho biết mái ấm khiếm thị Đà Lạt. Mẹ em đã gọi điện xin cho em đi học. Đúng ngày 12 tháng 9 năm 2017, hai mẹ con đã đến Đà Lạt với ước mong và hy vọng các Di nhận nuôi dạy em. Ban đầu khi nghe qua tình hình và cuộc sống hàng ngày của em, các Di cũng rất là e ngại. Nhưng vì tình thương và tấm lòng nhân ái, các Di đã nhận em vào mái ấm. Những ngày tháng đầu các Di rất vất vả, không có được giấc ngủ trọn vẹn vì em vẫn chưa hội nhập được môi trường mới. Ban đêm em vẫn không chịu ngủ mà còn thức dậy đi lại, la hét làm ảnh hưởng đến sức khỏe của mọi người. Nhưng nhờ vào sự kiên nhẫn, dịu dặt của các Di mà em đã dần dần làm quen với nếp sống mới.

Đến nay, Ngọc đã ăn, uống, ngủ nghỉ tốt hơn. Em đã nói được đôi ba từ, biết đòi ăn cơm, ăn bánh, uống nước. Còn hơn thế nữa em đã hát được một câu: "Ai lên xứ hoa đào". Mọi người ai cũng vui vì em đã hát được thật bắt ngờ vì sự thay đổi của em. Em cũng biết vòng tay cúi đầu chào khách, biết cảm ơn khi khách cho quà. Em dần dần thích giao tiếp với mọi người, em muốn được mọi người cầm tay, ôm em vào lòng. Qua những tháng ngày vất vả chăm sóc em mà nay em đã hiểu, đã bập bẹ vài câu. Đó là niềm vui của những người phục vụ.



Blind Vietnamese Children Foundation
PO Box 27036
San Francisco, CA 94127-0036

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
SAN JOSE, CA
PERMIT NO. 1205



www.bvcf.net

Printing costs for "The Bridge" funded by the Friends of the Blind Vietnamese Children Foundation.

Ấn lát bản tin "Nhịp Cầu" là do các Thân Hữu BVCF tài trợ.